

La Generalitat rebutja indemnitzar els familiars dels agents rurals assassinats per un caçador a Aspa

La Comissió Jurídica Assessora descarta que la causa dels fets fos la manca de protecció ni l'actuació d'Agricultura

La Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat ha desestimat la reclamació de responsabilitat patrimonial que els familiars dels dos agents rurals, assassinats per un caçador a Aspa al gener de 2017, feien al Departament d'Agricultura. 12 familiars reclamaven una indemnització de 777.321,46 euros en entendre que no se'ls va dotar de mesures de seguretat i de protecció necessàries com ara armilles antibales o l'acompanyament d'un tercer agent armat.

La Comissió, però, dona la raó a l'Administració instructora en entendre que "és molt probable que, amb aquestes mesures, el resultat hauria estat el mateix". A més, afirma que "no es pot considerar que hi hagi relació de causalitat entre els fets i la manca d'actuació dels càrrecs del DARP".

Les famílies consideren que la mort dels familiars és conseqüència de la manca de mesures de seguretat i protecció facilitades pel Departament d'Agricultura en l'exercici de les seves funcions i, per tant, al·leguen una omissió en matèria de riscos laborals. Argumenten que si s'haguessin adoptat mesures com la de facilitar armilles antibales als agents i patricular amb un agent armat extra, no s'hauria produït el fatal desenllaç de mort.

També diuen que precisament el protocol d'actuació dels agents va canviar pel protocol descrit de facilitar armilla antibales i patricular amb un agent de control armat dos dies després dels fets, que era el protocol del CAR en situacions d'alt risc per caçadors furtius. Segons els reclamants, des de l'aplicació d'aquest protocol es van reduir els incidents entre els agents rurals i els caçadors, fet que prova la necessitat que existia de dotar de més protecció els agents.

L'asseguradora de l'Administració, en canvi, considera que s'ha de desestimar la reclamació perquè no hi concorren els elements que determinen la responsabilitat patrimonial. Entén que, tot i portar els elements de seguretat i haver-se comprovat que funcionaven, no els van fer servir. Finalment, objecta que la reclamació no especifica com s'han calculat les indemnitzacions que es reclamen per a cada familiar.

L'Administració instructora, al seu torn, proposa desestimar la reclamació. Afirmar que no es pot considerar que hi hagi relació de causalitat entre els fets succeïts, que van produir la mort dels agents rurals, i la manca d'actuació dels càrrecs del DARP per l'incompliment de la 8 normativa sectorial de prevenció de riscos laborals - requisit exigít per la legislació vigent- per donar lloc a la responsabilitat patrimonial de l'Administració. "Aquesta relació de causalitat es basa en allò que és raonablement efecte d'un determinat acte o fet. Més en concret, la jurisprudència entén que cal aplicar un judici de causalitat adequada, ja que l'Administració no és responsable de qualsevol dany patit pels ciutadans com si es tractés d'una asseguradora universal", al·lega.

Afegeix, a més, que l'autor dels fets va actuar amb ànim d'acabar amb la vida dels agents, de manera que "és molt probable que, en el cas que els agents rurals haguessin portat armilles antibales, el resultat hauria estat el mateix". I especialment té en compte el fet que les víctimes "no van ni poder fer ús" del polsador d'emergència dels terminals de comunicacions que porten al cinturó que tenen assignats els agents rurals per al servei diari, la qual cosa hauria activat una trucada d'emergència. És per això que, segons l'escrit de l'Administració, el relat dels fets provats evidencia que la producció del dany es deu a la intervenció determinant d'un tercer -el caçador- aliè al funcionament del servei públic.